

Haveforeningen Blomsten 100 års jubilæum 5. oktober 2016

Blomsten fortalt i historier og billeder

Forord

Det er blevet forår, endelig. Nu er tiden inde til at komme ud i H/F Blomsten. Ud og hilse på naboerne, ud og se til huset og til haven og sikre sig at alt er helt okay, præcis som det plejer at være.

Det er en stor glæde og et privilegium at være så heldig at have en kolonihave midt inde i København. Når man åbner lågen til haveforeningen, er det som at træde ind i et andet byrum. Tempo, tanker og sansning indstiller sig støt og roligt til endnu en sæson.

I år fylder H/F Blomsten 100 år. Måske vi kan tillade os at kalde den en 'grand old lady', der sørger for at holde på formerne og reglerne samt vedligeholde traditioner og fællesskaber. Grundlæggende holder hun mest af alt af det kendte, men med sin alders visdom er hun klar over, at hun må følge med tiden og give plads til fornyelser i passende mængde.

H/F Blomsten er beboet af en mangfoldig skare af mennesker, unge som gamle, familier med børn, par, enlige, hunde, katte, papegøjer og marsvin. Man lærer hinanden at kende på kryds og tværs, fordi haveforeningen bygger på et fællesskab, hvor vi mødes til fælles aktiviteter og arrangementer hen over sæsonen. Det skaber et stærkt netværk, hvor man deler livserfaringer og oplevelser med hinanden, også hjemmebag, afgrøder og planteskud deles lystigt blandt havefolket. Talenterne er mange og det er altid muligt at få et godt råd eller en hjælpende hånd.

Livet i kolonihaven byder på et bombardement af sanseindtryk fra den tidlige lyse morgen og til natten falder på. Lersøparkens/Kolonihaveparkens fugle vågner meget tidligt - i takt med solopgangen. Fuglekoncerten starter med et enkelt pip hist og her for så på meget kort tid at gå over i et brag af højlydt kvidren, hvor hver fugl synger med sit næb. Indimellem høres den monotone lyd fra S – toget, som passerer Ryparken Station, hvilket lige minder os om, at vi befinder os midt inde i storbyen.

I takt med at dagen skrider frem begynder nye lyde at tage over, som for eksempel en hilsen og snak over hækken, samtaler ved fælleshuset og ved de små uformelle sammenkomster i haverne, hvor kaffekopperne klirrer og snakken går. Der er lyden af fester og gæster og der høres latter og skral, når børnene finder på nye lege eller bare hygger sig. Babyer pludrer og der kan høres både hvin og vræl. Alt sammen hjælper os til at forstå, at livet er godt.

Der luges og vandes, og haverne springer ud i et blomsterflor – et smukt syn for øjet. Naturen og haverne ændrer konstant udtryk i vækst, farve og dufte. Det er ren balsam for sjælen.

Indimellem i de stille stunder høres lyden af værktøj, der flittigt bruges til at vedligeholde de mange små unikke kolonihavehuse, så de forbliver sunde og intakte. Græsslåmaskinen og hækkesaksens lyd kender vi alle, gad vide hvor mange km hæk der er klippet gennem årene.

Livet leves, sorger og glæder deles i det lille samfund. Det er vores flagdage et tydeligt symbol på, for ud over de officielle flagdage, flages der for H/F Blomstens beboere på deres mærkedage, både ved glæder og sorger, som vi deler med hinanden.

Vi ønsker med denne lille pixibog at vise gennem billeder og ord små udpluk af livet her i kolonihaven H/F Blomsten

Rigtig god fornøjelse,
Lone Puurlund (Have 57) og Steen Linke Larsen (Have 21)

Referat fra den stiftende generalforsamling 5. oktober 1916

Torsdag d. 5. Oktober 1916 Kl. 9 Aften afholdtes i Koldinggade Nr. 4, en af Hr. F. Chr. Petersen indvarslet Generalforsamling, for at foretage de grundlæggende Forhandlinger og Vedtagelser vedrørende Danmarks af en Havnforening i Lersbøen

Point I: Til Dirigent valgtes Fogedstjener Nr. 325 Kristiansen

Point II:

Hr. F. Chr. Petersen fik Ordet for at oplyse for de til Stede værende, at det var tilstillet Magistraten et Andragende angaaende leje af et Stykke Jord i Lersbøen. Betingelserne for Lejen var som følger:

Med Kontraktens Underskrift betales et Depositorium 1° Aar betales 50 Kroner pr. St. Land og derefter 100 Kroner pr. St. Land.

Leje for 1° halvmar betales 1° April 1917. Meddelelse er modtaget fra Magistraten, at Andragendet vil blive bevilget.

De tilstedeværende gav den senere valgte Bestyrelse Mandat til at arbejde videre paa dette Grundlag.

Point III: Paa Forslag af F. Chr. Petersen vedtoges det at kalde Foreningen: Havnforeningen, Blomster af 1916.

Point IV: Til Bestyrelsesmedlemmer valgtes:

- Formand Hr. F. Chr. Petersen G. Kalkbrandensvej Nr. 27. 4
- Næstformand " Chr. Hansen, Væld. Holmenigade Nr. 11. 5
- Sekretar " Chr. Kjelstrup Told. Koldingvej. 7 "
- Kasserer " Thomas Nielsen Koldinggade Nr. 24. 1
- Bestyrelsesmedlem " F. Kristensen Helsingborggade Nr. 15. 1
- Revisorer " Jørgen Andersen Mørthavsgade 8. 4
- " " W. Nielsen Thorvej. 3 II

Til Medlemmerne i Ellisionsmand valgtes:

Hr. Fogedstjener Nr. 1229 Wintner, Hildevej 64. der skal have Stk til overvare og tage Ordet ved Bestyrelses

66 herlige år i Lersøen

■ Da jeg blev født havde mine forældre lige forladt en lille have på hjørnet af Vennemindevej og Nygårdsvej. Det var søndag den 18. maj 1911. Men længe varede det ikke før min far gik på jagt efter noget jord, hvor vi kunne regne med at blive.

■ Aktuelt er gået med i Nationalmuseets indsamling af kolonihaveminder. Vær med i indsamlingen. Send minder og billeder i kuvert mærket »Kolonihaven« til Aktuells redaktion, Milnersvej, 3400 Hillerød.

■ Sammen med kolleger fra Sporvejene blev der organiseret et stykke jord i Lersøen, og her fik 100 sporvejsfunktionærer så hver sin have. Det var noget af et særsyn. 100 kolleger samlet på et sted. Det gav kammeratskab og sammenhold. Foreningen kom til at hedde »Blomsten«.

De to sidste lodder var i et par år en slags losseplads for alle os havefolk, men senere blev de også »besat«.

Et stykke tid havde vi så 2 haver, således at min far i ro

og mag kunne flytte stauder, buske og træer, og tid til at bygge sit »drømmeslot« der blev en hel bungalow.

Huset blev altid udvidet, og 1918 fik vi kvist på og der kom blyindfattede ruder i østgavlen.

Let var det nu ikke for havefolket at få noget til at gro, fordi der i mange år havde været losseplads. Der var fyldt med aske og udbrændte kul og koks. Dengang tog tjenestefolkene let på »det« fra kakkelovnene. Bare ud i skraldespanden, der så endte på »lossen«.

Det gjorde, at alle planter faktisk blev »brændt af«, så far rensede hver plet i haven og fik skik på jorden.

Metoden var, at far stak et hul i jorden, satte 3 mursten omkring som et lille fyrsted, og satte så en kedel vand »over«, enten til kaffe eller til kartoflerne.

Og det bare han satte en tændstik til hullet. Så meget gas var der.

Og så pludselig begyndte min far og hans bror at »høste« koks i Lersøen. Ja nogle lejer ligefrem deres have ud til koksgravning.

Mine forældre gravede først i højre side af haven. De fik 30 hl. koks ud af ulejlighe-

den plus at haven var rensed. På den tid kostede koks 11 kr. pr. hl. Det var i 1919-20.

Og her kan jeg huske, at min lærerinde i skolen, frk. Ellen Jensen, engang spurgte os piger om hvilke lande der havde kul og gas i jorden.

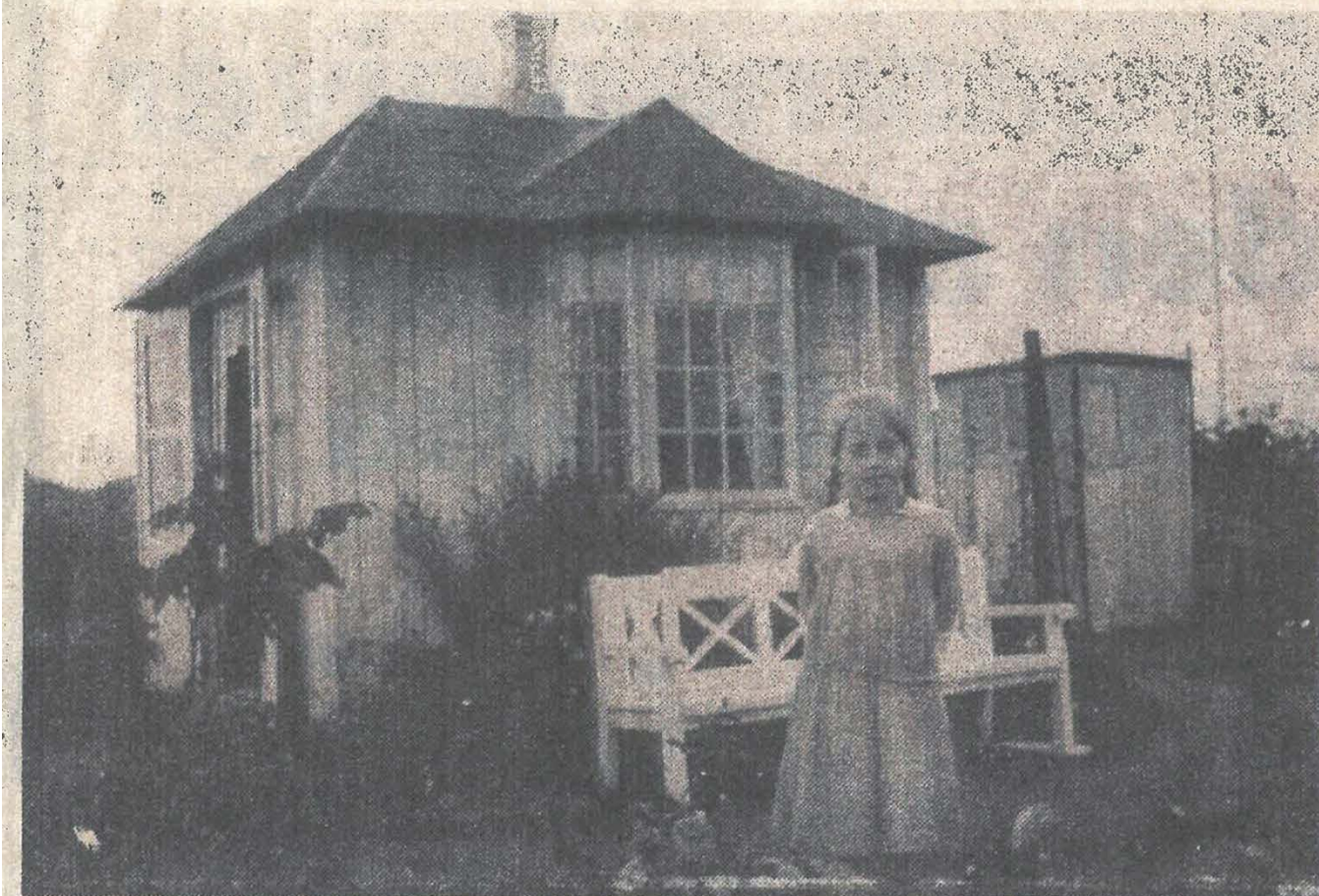
— Her i Danmark, sa'e jeg kækt. Hele klassen fniste, men frøken Jensen var kløg nok til at kalde mig op, hvor jeg så måtte fortælle om fenomenet i vores have.

I jorden kunne vi finde mange ting. Gamle platter, porcelæn og figurer. En dag fandt vi også 1/2 snaps. Det var nok skraldemandens, der så var gledet ned fra kuskædet.

Fælledeens »Maja« i Lersøen

Hver den første i måneden kom Fælledeens dronning »Maja« på besøg. Så havde hun fået penge fra Afrika. Så havde hun ny hat på og gerne et par kammersjucker med i følget. De delte så goderne, penge og sprit i grøften ud mod Lyngbyvej, der hvor S-toget nu kører.

Nu kom en periode, hvor kolonihavefolket gerne måtte bo i haven, og det bevirkede at alle skulle »bygge til«. Det

Her står jeg i ungdommens vår anno 1918 hele 7 år gammel. Her lærte jeg at blive glad for jorden og det blev til 66 år i haven i Lersøen.

skulle min far også. Det skete mens jeg havde sommerferie på Fyn i Sønderød Brugs, som min farbror bestyrede. Da jeg kom hjem var min mor på banegården. Vi skulle køre i taxa hjem. Det skete ellers aldrig. Fars parole var jo, at når man var sporvejsfunktionær, så skulle man benytte sporvognen.

Men »bomben« sprang i taxa'en. Vi skulle sove i haven. Mor havde været bange, for at jeg ville protestere, men det var da lige sagen for mig. Den taxa kunne have været sparet.

De unge år i haven glem-

mer man aldrig. Dejlige oplevelser og skønne dage.

Jeg blev gift i 1935 og far byggede resolut et værelse »på« så min mand og jeg kunne bo i haven også. Under krigen 1940-45 gravede vi atter koks. Nu var det den venstre side, der måtte yde og det blev til 26 hl., som min mand solgte, fordi han var blevet arbejdsløs. Far pillede også til vores fyr, som stod i baghaven. Her lavede min mor mad til hele familien. Kun til sovsen brugte hun den kostbare petroleum.

Fra 1943 måtte jeg så til at passe haven, fordi min far fik

leddegigt, og blev pensioneret. 1962 overtog jeg haven og startede med at bygge et nyt hus hen over det gamle, hvis tag efterhånden var helt ødelagt og utæt som en si.

1968 stod huset færdigt, de blyindfattede ruder fulgte troligt med.

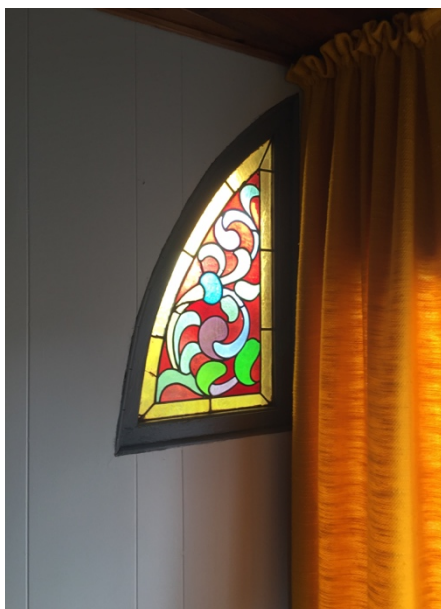
Desværre har jeg nu måttet forlade mit »slot« i haveforeningen »Blomsten« grundet sygdom, men de 66 år i Lersøen har været en skøn tid. Det var meget hårdt at skulle derfra.

Ellen Margrethe Funck
Lersø Parkalle 28.A
2100 Ø

Funck's have i dag (Have 69, Pia og Steen Møllegaard)

Det oprindelige hus er blevet bygget om nogle gange siden da. En af dem, der har hjulpet med ombygningerne, var foreningens husbygger "Flasketømmeren". Han var tømrer og kendt for at give en fornuftig pris (inklusive alle de øl han kunne drikke i løbet af dagen). Pia og Steen, der har huset i dag, har holdt fast i nogle ting fra det gamle hus. De blyndfattede vinduer sidder i entreen, hvor der før var karnap og det lille skur fungerer i dag som soveværelse. Så noget forgår – andet består.

Samtale med Johnna Andersen (Have 29) og datteren Tina (Have 15)

Vi mødes en af de sidste dage i juni 2016 over en kop kaffe til en snak om livet gennem 60 år, - som familie og som en del af et fællesskab i kolonihaven H/F Blomsten.

Johnna var bare 17 år første gang hun satte sine ben i kolonihaven H/F Blomsten. Hun var kæreste med Helge, hvis forældre netop havde overtaget en have med et lille hus på. Det var tilbage i 1956, og Helges forældre havde været skrevet på venteliste til en have gennem nogle venner.

Inden for en kort årrække blev Helge og Johnna gift og fik sammen 4 børn i et tidsinterval på 6 år. I dag er 3 af børnene haveejere i Blomsten, Jeannie, Tina og Lene. Johnna bor stadig i det hus, hvor det hele startede.

I begyndelsen tegnede alt godt med det lille kolonihavehus, indtil man opdagede at huset var inficeret med svamp, hvilket blev opdaget, fordi svigermor ikke kunne tåle at opholde sig i huset. Svigerfar Alfred og Helge var begge dygtige håndværkere og handlekraftige, så et nyt hus blev bygget til familien. Det er i dag Johnnas hus.

Kolonihavedrømmen brast igen, da svigermor blev ramt af kræft. Svigermor blev passet og plejet ude i den lille have, indtil den dag hun gik bort. Haven bugnede af sorte tulipaner, som Alfred plukkede og lagde oven på kisten, som på smukkeste vis kørte langsomt op gennem havegangen. Naboer kondolerede og lagde blomster på kisten, efterhånden som den kørte forbi. Det var en meget værdig og minderig afsked. Oplevelsen gjorde, at man som familie rykkede tættere sammen.

Nu begyndte familien at tilbringe alle havesæsoner sammen i H/F Blomsten, - farfar Alfred, Helge, Johnna og efterhånden 4 børn. Det foregik efter en meget bestemt plan, hvor Alfred lod familien komme én uge førend sin egen ankomst. Så vidste Alfred, at alt var gjort klart i hus og have, inden han kom cyklende gennem stien med sin lille brune kuffert på bagagebægeret, hvori alt var sirligt pakket med 2 af hver nødvendige beklædningsgenstande, og ovenpå var der chokolade til børnene. Alfred indtog den store stue med største selvfølgelighed, Johnna og Helge boede i et mindre tilstødende værelse og børnene havde hver en seng og én hylde i et skur, der var tilbygget.

Livet blev levet i takt med Alfreds vaner – børnene vidste, at der skulle være stille om morgenen, indtil Alfred vågnede, så de listede rundt om huset og kiggede ind gennem vinduet til den store stue, hvor Alfred lå, og ventede kun på, at han skulle åbne øjnene. Tina mindes tiden med farfar Alfred som en god tid.

Til at forsørge familien var der kun én indtjening, så der skulle spinkes og spares. Afgrøder fra haven blev benyttet i stor stil, og Tina husker sin barndom som fuld af æbleflask.

Der var intet toilet dengang. I stedet havde man en ordning, hvor der hver 10. dag ankom folk kl. 6 om morgenen for at tømme den fyldte spand. De, der arbejdede med opgaven, elskede at drille børnene ved at åbne døren ind til deres soverum og hilse med et kæmpehøjt GODMORGEN. Børnene responderede med at holde sig for næsen og i kor udbryde et højt BVDR! Det var og blev et fast 'lorde' ritual.

Dengang var marketenderiet et fast mødested for havens beboere. Tina husker især én gang, hvor fryseren var itu, og der var gratis is til alle børnene.

Og ikke at glemme, så var der hestene Hans og Grethe, der var spændt foran ølkuskens vogn, som en gang om ugen kom med nye forsyninger til marketenderiet. Hans havde en grøn stråhat på hovedet og Grethe en rød. Datidens reklame, for grøn og rød Tuborg. En episode, der stadig står lysende klar for Johnna, var dengang, hvor den ene hest faldt omkuld af druk.

Det vi kender som P-pladsen i dag fungerede dengang som festplads. På pladsen var placeret en af KTAS telefonbokse. Her stod man gerne i kø for at ringe til familie og venner. Nogle tog sig vældig god tid i boksen med snak og en smøg i munden. For de unge kunne det være meget udfordrende, især hvis man ventede et opkald fra en ven til et aftalt klokkeslæt.

Hvert år afholdt man en stor sommerfest på pladsen. Et år havde man tilmed fået en danselærer til at komme og undervise havefolket i dansens trin.

På festpladsen var plantet en kæmpe Guldregn, som bar bælgfrugter der lignede ærter, og nogle af børnene havde en dag spist af de giftige bælgfrugter og måtte til udpumpning. Fru Ellen Margrethe Funck, der var kendt som en markant skrap og handlekraftig dame, tog affære og fik fjernet træet i en vis fart.

Senere blev fælleshuset bygget og man begyndte at mødes der, både pinssemorgen, til Sct. Hans og ved fællesarbejdet, alt sammen traditioner der er båret videre til i dag.

Børnelivet var rigt og der var en børneklub, som stod for rigtig mange aktiviteter. Tina var en af hovedpersonerne i børneklubben. De arrangerede blandt andet søndagscafé, som blev en stor succes. Ud over denne café planlagde de forskellige lege, loppemarked, pandekagebod og sminkebod, - bare for at nævne nogle af aktiviteterne. De blev delvist sponsoreret af haveforeningens herreklub, som spillede billard, og samtidigt brugte samværet til at lave mad sammen, - over en rygeovn.

Johnna fortæller om en stor kærlighed og glæde ved livet i kolonihaven, som er givet videre i familien til børnene og deres familier. For familien har det betydet, at alle værdsætter og kender vigtigheden i at passe på hinanden og give omsorg. Udtrykket 'man løfter bedst i flok' giver rigtig god mening for alle i familien. Som Tina udtrykker det: "Vi har fået værdier, som er typiske for familier ude på landet, bragt ind til byen og til vores familie. Det er hun meget glad og taknemmelig for. Opvæksten i H/F Blomsten har også givet en tro på, at 'alt ordner sig' uden man vælter omkuld, fordi der eksempelvis kommer 50 gæster, eller der sker andre uforudsigelige ting i livet. I vores familie er vi ikke bange for at tage fat om de opgaver eller udfordringer, livet byder".

I dag er Johnna omgivet af børn, børnebørn og oldebørn i kolonihaven, og i år kan hun fejre 60 års dag i H/F Blomsten.

Samtale med Per Larsen (Have 107) om Marketenderiet

I mange år havde H/F Blomsten sit eget marketenderi og i 1962 fik Pers far Knud Larsen næringsbrev til at drive marketenderiet. Dette lå ved P-pladsen og bestod af butik og baglokale samt en mindre sidebygning og en varegård. Her boede familien samtidig med, at de drev butikken. Her kunne købes næsten alt, - petroleum, gas, mælk, fløde, æg, øl, vand, spiritus, cigaretter, is, slik, men ikke fersk kød. Frugt og grøntsager blev leveret fra Grønttorvet på Israels Plads af Pers onkel Helge.

Butikken var åben alle dage fra kl. 6 til 20, dog frokostlukket fra kl. 12-13.30. Per hjalp til som bydreng og kørte varer ud med en sækkevogn eller på faderens specialbyggede cykel, hvor der var lavet en kurv til isblokke, som flittigt blev benyttet i de gamle køleskabe.

I 1972 stoppede familien med at drive marketenderiet og det blev kun videreført i nogle ganske få år, før det lukkede helt. Supermarkederne var blevet havefolkets nye marketenderi. Lidt butik er her dog endnu, idet Kaj fra Have 3 herfra sælger gas én gang om ugen.

I 1976 blev en del af bygningerne revet ned og noget blev ombygget til det, vi i dag kender som toiletbygning, bestyrelseslokale og fælleshus.

Kun bygningen til højre er en del af det gamle marketenderi.

Mini Christiania.

Have 3 gik i mange år under navnet Mini Christiania. Haven havde store træer og plankeværk mod naboer, - så blev den ikke passet, hvilket bevirkede, at alt groede vildt. Et rent slaraffenland for haveforeningens børn.

I 1986 overtog Kaj og Ena Christensen haven. De gik naturligvis straks i gang med at fælde nogle af de store træer og de vilde buske. Plankeværket blev til en del at huset osv. I dag ligner Have 3 alt andet end et Mini Christiania.

Fælles arrangementer

H/F Blomsten har en lang tradition med fællesarrangementer. Her er nogle af dem:

Fælles arbejdsdag forår/efterår

Rester efter store oprydningsdag i april måned i 70'erne. Ting, der kunne brændes blev brændt på fællespladsen, resten blev kørt på lossepladsen. I dag bliver tingene bortskaffet i containere.

Pinsemorgen

Sankt Hans

Hvert sendes heksen til Bloksbjerg, men først efter fælles spising og fællessang.

Mandagsklubben

Loppemarked

Sammen med de andre haveforeninger i Lersøparken/Kolonihaveparken arrangeres hvert år et loppemarked. I år var det 10. gang det blev afholdt.

Gode haveråd

Der er skrevet mange bøger om at passe og pleje have. Den nemme have, den smukke have, min første have, børnenes have og jeg kunne fortsætte med en bogliste så lang, at man aldrig blev færdig med at læse den. Jeg vil vove at påstå, at den bedste og klogeste måde at bruge tiden på, er at gå ud i sin have og lære den at kende, at rode i jorden og gøre sig en masse erfaring. Tale med naboer og udveksle gode haveråd. Så kan man altid hive bøgerne ned fra reolen i de mørke lange vintermåneder og hente viden og inspiration til næste have sæson.

Vi starter med nogle gode råd til nye haveejere af Jørgen Jensen (Have 55)

Dræbersnegle:

I disse tider hvor vi er plaget af dræbersnegle er det en god idé, at finde nogle planter som de ikke vil spise. F.eks., løvemund som kan blomstre hele sommeren. Men husk at andre snegle er lige så glade for de samme planter, som dræbersneglen, men vinbjergsnegle er fredet.

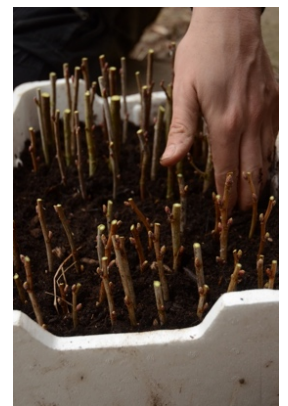
Den mest humane måde at aflive dræbersnegle, er at hugge den over med en spade. Efter regnvejr er det muligt at få fat i rigtig mange af havens dræbersnegle.

Højbede:

Hvis man har planer om at bygge højbed, er det en god idé at lave det af plantesten, da de holder evigt. Trykimprægneret træ afgiver gift, så det kan ikke anbefales.

Formering:

Har man lyst til at formere sine egne planter, kan det ske med stiklinger. Har man venner eller bekendte som eksempelvis har en god vindrue eller figen, kan man formere dem ved at tage unge træagtige skud i februar måned, fra året før. Stænglerne skal have 4 bladskud, hvor de 2 skal stikkes i jorden i en potte, og de andre to skud skal være ovenover jorden. Husk at vende den rigtige ende opad ☺ det kræver lidt øvelse da det kan være svært at se hvad der er op eller ned, når bladene er faldet af.

Giftfri ukrudtsbekæmpelse

Kom eddike og lidt opvaskemiddel i en håndsprøjte til fliser eller stenbro. Til større arealer som grus gange anbefales vandkande med bruser.

Flere gode haveråd til haveejere fra Solveig (Have 33), som ikke benytter opvaskemiddel.

Ukrudt:

Eddike hældes eller sprayeres direkte på mælkebøtter, brændenælder og svaleurt – de bli'r sure og forsvinder.

Hækken:

Er din hæk ved at gå ud, så kan du redde den ved at blande ca. 10 l vand med en lille flaske salmiakspiritus og vande den, men det skal være efter en periode med regn i 8-10 dage. Dette kan med succes gøres hvert andet år og derved forlænger du hækkens levetid.

Fliser:

Kogende vand tilsat godt med eddike og salt kan benyttes til at fjerne ukrudtet mellem fliser.

Lus:

Hvis du har lus i dine roser, så lav en blanding af ca. 1 l vand tilsat 2 pressede hvidløg, lad blandingen stå, evt. natten over og spray herefter på udsatte steder.

Akut behandling af hvepsestik:

Gør området fugtigt/vådt med lunkent vand og herefter kommes godt med sukker på. Er du blevet stukket i munden, skal du straks finde første tilgængelige sukkerskål og putte en håndfuld i munden.

Børn elsker at vide hvor alting kommer fra:

Traditionen tro lærer Solveig børnene at komme 2-3 gamle kartofler i en plastikspand eller lignende med jord. Vand henover sommeren og høst kartoflerne i august.

Børn i H/F Blomsten

Lone Puurlund har talt med enkelte af børnene i H/F Blomsten, heriblandt Johnnas ældste oldebarn Malik på 11 år.

Hun spørger ham om, hvad der er hans første minder fra kolonihaven og han sidder lidt og tænker over spørgsmålet, førend han svarer: ”Jeg tror, jeg kan huske tilbage til da jeg var ca. 2 år, når jeg tænker på nogle af mine første oplevelser fra kolonihaven. Jeg har spist rigtig mange is og drukket mange sodavand herude og jeg kan godt lide, at man sidder sammen og spiser og hygger med hinanden. De voksne er bedre og hurtigere til komme op og stå og gå rundt og lege i haven end derhjemme, og det føles rigtig godt, at gøre nogle ting sammen med familien.

Hvert år har vi holdt min fødselsdag i haven eller i fælleshuset, på nær ét år, hvor vi var i Grækenland, og det var lidt mærkeligt. Vi plejer at gå på skattejagt og vi hører altid 2 sange ’Hun tog min guitar’ og ’Hun vil danse mambo’ med Muri og Mario.

Malik fortæller, at han har lært, at det kræver meget arbejde og kan være hårdt at passe haven. Engang var 2 af hans venner på besøg, og de skulle luge ude foran hækken. Det var hårdt, mens det stod på, men sjovt bagefter.

Malik synes, at det kunne være alletiders, hvis man kunne låne legeting i Fælleshuset til brug i haven, f.eks. brætspil. Og så synes han, at der mangler et sted, hvor man kan spille bold.

Malik har et godt råd til andre børn. Det er meget bedre at komme ud i haven og få masser af frisk luft, i stedet for at sidde derhjemme og spille på PlayStation, for så bliver man både friskere og er mere socialt sammen med andre. Dagen er mere sjov og det er nemt at falde i søvn om aftenen, fordi man har haft det godt☺.

Emilie på 21 år (Have 59) er også blevet interviewet.

Emilie er opvokset i H/F Blomsten. Hele hendes familien både på mors og fars side bor i foreningen, og sådan har det været i hele 5 generationer bagud på mors side, og med til familiegrenen hører også onkler og tanter. Emilie oplever, at det er en fantastisk styrke at være samlet som familie på den måde.

Emilie fortæller at hun er rigtig glad for at komme i haven igen, nu da hun er blevet voksen og flyttet hjemmefra. Der var lige nogle år, hvor hun syntes kolonihavelivet var rigtig ’no go’ og hvor hun foretrak at blive hjemme i lejligheden, når forældrene Michael og Ina og lillesøster Emma flyttede i kolonihaven.

Emilie synes, at der var et større fællesskab i H/F Blomsten, mens hun voksede op. Man blandede sig mere med hinanden, og der var flere spontane sociale arrangementer, som for eksempel på fællespladsen hvor én pludselig kunne komme med en kage og andre med kaffe. Emilie tænker også på sin morfar, der ofte sad der sammen med sin hund Nino, og hvor naboerne ofte kom og satte sig til en snak. Emilie oplever i dag, at kolonihavens beboere holder sig lidt mere for sig selv, og det hele er blevet noget mere formelt.

Emilie fortæller, at hun har haft mange gode timer sammen med venner og legekammerater i kolonihaven. De fandt på mange ting sammen, som for eksempel at kreere fine tegninger, som de derefter gik rundt og solgte i haverne, – oftest fik de is eller andet i bytte. En oplevelse Emilie særlig husker, var dengang, hvor hun sammen med nogle af de andre piger havde øvet sig på et danseshow og hvor de efterfølgende inviterede havefolket op på fællespladsen for at se showet. De havde samtidig fået arrangeret en slik- og sodavandsbod og det blev en stor succes. Emilie erindrer, at hun altid kunne gå til mormor eller andre, når hun var sur på sine forældre. Så sad hun og hyggede med saftvand og småkager, indtil der blev ringet efter hende, og surheden var trådt i baggrunden.

Emilie mærker, at livet i kolonihaven har givet hende nogle vigtige ting med i livet. Hun har lært, at det er vigtigt at hilse og være høflig over for andre og Emilie sætter også stor pris på at deltage i sociale arrangementer, og i det hele taget være social og åben overfor andre mennesker. Emilie holder også meget af traditioner og kender betydningen af at vedligeholde dem.

Emilie kan godt se sig selv som haveejer i H/F Blomsten engang i fremtiden. Hun drømmer om selv at kunne give sine børn de samme muligheder, som hun har fået.

Endvidere er Vidar på 8 år fra (Have 49) blevet interviewet.

Lone Puurlund møder Vidar til fællesarbejdet, hvor de står og fjerner snerler fra hækken, og her falder snakken hen på, hvad det bedste er ved at være i H/F Blomsten.

Vidar bor i kolonihaven sammen med sin mor og far og 2 søskende hvert år fra tidlig forår og til haveforeningen lukker. Vidar fortæller, at han er meget spændt hvert år, når havesæsonen starter. Han glæder sig rigtig meget og kan mærke det som sommerfugle i maven.

Det bedste ved at bo i kolonihaven er, når det er solskin og fuglene synger. Vidar fortæller, at han elsker at være ude og lege hele dagen, og det er allerbedst, når der er mange andre børn i haven, for så er det rigtig sjovt.

Vidar syntes også, at det er rigtig sejt at kunne plukke sin egen frugt fra både æble-, pære- og blommetræet. Vidar fortsætter snakken med, at det bare er lidt surt, når blomsterne hænger meget højt oppe, fordi det er svært at nå dem – men fortsætter så med at sige, men jeg finder altid på noget.

Vidar fortæller, at han elsker at spille fodbold sammen med sin lillebror og far. Vidar kommer lige i tanke om, at han også syntes det er rigtig dejligt at sidde udenfor og spise i regnvejret under et overdække, Vidar kan godt lide at kigge ud på regnvejret, og høre lyden af regn, der tromler på pavillonen.

Vidar kunne godt drømme om, at der var en lille legeplads, hvor både store og små børn kunne lege, for eksempel med et klatrestativ. Måske også en boldbane, - og så kunne det også være sjovt at have et legehuse, som man kunne kravle op i – det skal bare være lidt større end Bamses hus.

Almar, Vidars lillebror, elsker at være i haven sammen med sin familie, og så er han også vild med fodbold og synes, at han har nogle gode legekammerater her i kolonihaven.

H/F Blomsten på de elektroniske medier

Hjemmeside: <http://www.hfblomsten.dk>

Facebook: **Haveforeningen Blomsten**

100 års jubilæum: <http://blomsten100aar.linke.dk>